

Arrest

nr. 40 925 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Noord-Mitrovicë en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. U bent geboren in Dervar, gemeente Vushtrri en op vijfjarige leeftijd (in 1986) bent u met uw ouders verhuisd naar Noord-Mitrovicë. Uw vader is overleden toen u veertien jaar was. Tijdens de oorlog in Kosovo verbleef u bij familie in Vushtrri, met name bij uw ooms (van moederskant). Na afloop van de oorlog keerde u naar het door Serviërs gedomineerde noorden van Mitrovicë terug. Bij jullie terugkeer bleek dat uw ouderlijke woning door Serviërs in brand was gestoken. Na de oorlog is uw moeder overleden en tot 2005 woonde u samen met uw broers H. (...) en R. (...) in dat deel van het huis dat nog bewoonbaar was. Sinds uw terugkeer naar Noord-Mitrovicë lieten de Serviërs u niet met rust. Ze kwamen naar uw huis, bedreigden u en uw familie en vertelden jullie te vertrekken. In 2005 zijn uw broers ten gevolge van deze problemen naar Vushtrri verhuisd. H. (...)

huurde er een woning en R. (...) trok in bij vrienden. Sindsdien woonde u alleen in Mitrovicë. U bleef achter omdat u geen inkomen had en nergens heen kon. In de periode 2007-2009 werd u driemaal in elkaar geslagen en bedreigd door Serviërs die naar uw woning waren gekomen en eisten dat u zou vertrekken. Bij het laatste incident dreigden ze ermee u te vermoorden indien u uw huis niet verliet. Uw broer R. (...) was lid van het UÇK en heeft tijdens de oorlog in Kosovo meegevochten. U denkt dat de Serviërs dit misschien wisten en u daarom nog meer viseerden. Na deze incidenten stapte u telkens naar de politie, maar deze zei u dat ze niet kon tussenkomen. Ten gevolge van al deze problemen besloot u Kosovo te verlaten. Uw schoonbroer S. (...), de man van uw zus F. (...), gaf u het geld voor uw reis. Op 29 januari 2009 bent u uit Kosovo vertrokken en illegaal naar België gereisd, waar u op 3 februari 2009 bent aangekomen. De volgende dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U wenst niet naar Kosovo terug te keren omdat u nergens heen kunt en omdat u vreest vermoord te zullen worden door Serviërs. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een getuigenverklaring, opgesteld op 15 januari 2009 te Mitrovicë, waarin wordt bevestigd dat u afkomstig bent uit het noordelijke deel van Mitrovicë, dat het huis van uw familie is afgebrand en waarin wordt meegedeeld dat een terugkeer onder de huidige omstandigheden onmogelijk is; een foto van uw vernielde woning in Noord-Mitrovicë; en een aanvraag tot tewerkstelling in een knelpuntberoep hier in België.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat u uit een "gegronde vrees voor vervolging" in de zin van de Conventie van Genève of omwille van het bestaan van een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uw land van herkomst heeft verlaten of er, omwille van bovenstaande vrees/risico, momenteel niet naar zou kunnen terugkeren.

Allereerst maakte u niet aannemelijk werkelijk tot uw vertrek in 2009 in Noord-Mitrovicë te hebben gewoond. U verklaarde in 1986 op vijfjarige leeftijd met uw ouders vanuit Vushtri naar Mitrovicë verhuisd te zijn en tot uw komst naar België (op 3 februari 2009) in het noordelijke deel van de stad gewoond te hebben, meer bepaald in Kroi i Vitakut (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Volgens de kieslijsten voor de lokale en parlementaire verkiezingen van november 2007 en de lokale verkiezingen van november 2009 in Kosovo staat u evenwel ingeschreven in de gemeente Vushtri. U was dus geregistreerd in de gemeente Vushtri en niet in Mitrovicë, wat maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u uw identiteitsdocumenten in Mitrovicë zou hebben bekomen, zoals u beweert (zie gehoorverslag 7). Ter staving van uw woonplaats legde u een getuigenverklaring neer (opgesteld op 15 januari 2009 te Mitrovicë). Uw verklaringen blijken echter in tegenspraak te zijn met de informatie vermeld in dit document. In de door de u voorgelegde getuigenverklaring staat vermeld dat u sinds 1986 in het noordelijke deel van de stad Mitrovicë heeft gewoond, in de straat Kroi i Vitakut; dat uw huis in brand werd gestoken door de Servische troepen; dat u sindsdien met uw familie "in het andere deel van de stad" woont en niet kan terugkeren naar het noordelijke deel van Mitrovicë. Deze verklaring staat haaks op uw beweringen dat u na afloop van de oorlog tot uw komst naar België altijd en ononderbroken in Noord-Mitrovicë en met name in Kroi i Vitakut heeft gewoond en dat u daar na de verhuis uw broers naar Vushtri in de loop van 2005, alleen achterbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-4). Bovenstaande vaststelling maakt dat er aan dit document geen bewijskracht kan worden toegekend. Verder dient te worden vastgesteld dat u niet in het bezit bent van enig ander (identiteits)document waaruit blijkt dat u effectief tot uw vertrek naar België (eind januari 2009) in Noord-Mitrovicë, Kosovo heeft verbleven. U verklaarde dienaangaande in het bezit geweest te zijn van een UNMIK-identiteitskaart en -paspoort (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo), maar deze bij uw vertrek naar België aan de smokkelaar te hebben afgegeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7).

Deze vaststellingen maken dat ernstig kan worden getwijfeld aan uw beweringen voor uw komst naar België in het noordelijke deel van Mitrovicë gewoond te hebben. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven op de helling te staan.

Hoe dan ook heeft u niet aangetoond dat u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om problemen met Serviërs in het noordelijke deel van Mitrovicë te vermijden. In dit verband verklaarde u immers dat u in het etnisch Albanese deel van Kosovo nooit problemen ondervond (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Bovendien is de algemene situatie voor etnische Albanen in het niet-Servische gedeelte van Kosovo, sinds 17 februari 2008 een onafhankelijk land, al lang niet meer van die aard dat deze aanleiding zou kunnen geven tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch is deze situatie van die aard dat er sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volgens uw verklaringen zouden uw broers H. (...) en R. (...) in 2005 vanuit Noord-Mitrovicë naar Vushtri zijn verhuisd en daar sindsdien probleemloos hebben verbleven. Verder heeft u nog twee zussen, F. (...) en Q. (...), die in en nabij Vushtri wonen, evenals ooms van moederskant bij wie u tijdens de oorlog in Kosovo onderdak had gevonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 3-4 en 12). U verklaarde in dit

verband dat u zich in 2005 niet elders in Kosovo kon vestigen omdat u de middelen niet had en dat u evenmin een beroep kon doen op uw broers. H. (...) huurde een woning in Vushtrri en R. (...) ging bij vrienden wonen. U stelde dat u moeilijk met uw broer en zijn gezin op één kamer kon gaan wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3-4 en 11). Ook vandaag zou u niet bij uw familie terecht kunnen omdat er geen plaats is en evenmin financieel in staat zijn om u een woning in het etnisch Albanese deel van Kosovo te veroorloven (zie gehoorverslag CGVS, p. 11-12). De door u aangehaalde argumenten kunnen niet worden weerhouden, aangezien deze geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming. Het betreffen hier immers problemen van louter economische en/of familiale aard.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is in bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovengaande bevindingen. De getuigenverklaring doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat u zich elders in Kosovo zou kunnen vestigen om problemen met Serviërs in het noordelijke deel van Mitrovicë te vermijden. De door u voorgelegde foto vormt geen bewijs van uw verklaringen, deze kan om het even waar genomen zijn. Uw aanvraag tot tewerkstelling in een knelpuntberoep hier in België levert enkel een bewijs van uw werkwillegheid, maar is op zich niet relevant bij de beoordeling van uw vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept in een enig middel de schending in van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting. Verzoeker is van oordeel dat geenszins door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een afdoende manier werd onderzocht of hij om redenen omschreven in de Vluchtelingenconventie bij een terugkeer naar zijn land van herkomst beroep zal kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse of de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten.

Verzoeker wil opmerken dat hij enkel in Vushtrri officieel nog staat ingeschreven doch er niet meer woonachtig was.

Verder stelt verzoeker dat er *in casu* minstens sprake is dat in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van doodstraf of executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst.

Ten slotte betoogt verzoeker nog dat uit de bestreden beslissing geenszins duidelijk blijkt dat de Commissaris-generaal zijn asielaanvraag op een afdoende manier aan artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet heeft getoetst.

Derhalve is verzoeker de mening toegedaan dat de bestreden beslissing niet op afdoende manier gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad merkt op dat verzoekers opmerking dat hij enkel in Vushtrri officieel nog staat ingeschreven doch er niet meer woonachtig was, niet van die aard is de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Immers maakt deze opmerking een blote bewering uit dewelke verzoeker geenszins ondersteunt met concrete gegevens en/of informatie, waar het evenwel aan verzoeker toekomt de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete gegevens in een ander daglicht te stellen. Verzoeker blijft hier in gebreke. Derhalve blijft desbetreffende motivering aangaande de vaststelling dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verblijf in Noord-Mitrovice onverminderd overeind.

2.2.4. De Raad merkt verder op dat verzoeker de overige pertinente motieven van de bestreden beslissing aangaande de door hem neergelegde getuigenverklaring, evenals betreffende de vaststelling dat hij niet aantoonde zich niet elders in Kosovo te kunnen vestigen, ongemoeid laat, zodat deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd. Verzoekers stelling dat de verwerende partij niet zou hebben onderzocht dat hij elders in Kosovo bescherming zou kunnen genieten van de aldaar aanwezige autoriteiten kan door de Raad niet worden gevolgd daar verzoekers voorgehouden problemen zich enkel situeren in Noord-Mitrovice en verzoeker buiten in voormeld stadsdeel geen problemen voorhoudt waartegen hij door de autoriteiten in bescherming zou moeten genomen worden. Bovendien wijst verwerende partij naar het probleemloos verblijf van de rest van verzoekers familie in het niet-Servische deel van Kosovo en laat verzoeker ook deze motivering ongemoeid.

2.2.5. Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan. De Raad wijst erop dat de Commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent echter niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, is het wel degelijk mogelijk dat de status van subsidiaire bescherming niet wordt toegekend op basis van dezelfde motieven als die waarop de weigering van de vluchtelingenstatus berust.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht en verzoeker niet heeft aangetoond zich niet elders in Kosovo te kunnen vestigen. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Kosovo een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier waaronder de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 11) en dat verzoeker tijdens het drie uur durende gehoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en tien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT